

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 599

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 iulie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 217 din 2 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 din Codul de procedură penală	2–5
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
110. — Ordonanță de urgență privind schimbarea titularului dreptului de administrare asupra unei părți dintr-un imobil, aflat în domeniul public al statului, în vederea realizării de către Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. a obiectivului de investiții „Drum expres Craiova—Pitești și legăturile la drumurile existente”, tronsonul 1	6–14
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
6. — Regulament privind modificarea unor cerințe de raportare pentru scopuri de supraveghere, prevăzute prin acte normative emise de Banca Națională a României	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 217

din 2 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu — președinte
 Cristian Deliorga — judecător
 Marian Enache — judecător
 Daniel Marius Morar — judecător
 Mona-Maria Pivniceru — judecător
 Gheorghe Stan — judecător
 Livia Doina Stanciu — judecător
 Elena-Simina Tănăsescu — judecător
 Varga Attila — judecător
 Mihaela Ionescu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Bebe Lucian Iuhasz în Dosarul nr. 13.072/296/2017/a1 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 551D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, reține că, în ipoteza în care judecătorul a soluționat o cerere a parchetului de validare a unui acord de recunoaștere a vinovăției pentru unii inculpați din același dosar de cercetare penală, cu privire la acesta se poate formula cerere de recuzare, în temeiul art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, în soluționarea cauzei pe fond cu privire la ceilalți inculpați care nu au încheiat acord de recunoaștere a vinovăției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 13.072/296/2017/a1, **Tribunalul Satu Mare — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Bebe Lucian Iuhasz în soluționarea contestațiilor formulate, printre alții, și de acesta împotriva Încheierii penale nr. 43 din 7 martie 2018, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Satu Mare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 64 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care judecătorul care a soluționat o cerere a parchetului de validare a unui acord de recunoaștere a vinovăției pentru unii inculpați din același dosar de cercetare penală nu devine incompatibil în soluționarea cauzei pe fond cu privire la ceilalți inculpați care nu au încheiat acord de recunoaștere a vinovăției.

6. **Tribunalul Satu Mare — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, reține că în cuprinsul art. 64 din Codul de procedură

penală sunt reglementate toate cazurile de incompatibilitate, iar situația invocată de către inculpat, autor al excepției, trebuie analizată prin prisma cazului de incompatibilitate prevăzut de art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală. Reține, totodată, că analiza stării de incompatibilitate a judecătorului investit cu soluționarea unei cauze trebuie realizată de către instanța de judecată investită, la rândul său, cu soluționarea declarației de abținere sau a cererii de recuzare și nu constituie o problemă de constituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 64 din Codul de procedură penală, având următorul conținut: „(1) *Judecătorul este incompatibil dacă: a) a fost reprezentant sau avocat al unei părți ori al unui subiect procesual principal, chiar și în altă cauză; b) este rudă sau afin, până la gradul al IV-lea inclusiv, ori se află într-o altă situație dintre cele prevăzute la art. 177 din Codul penal cu una dintre părți, cu un subiect procesual principal, cu avocatul ori cu reprezentantul acestora; c) a fost expert sau martor, în cauză; d) este tutore sau curator al unei părți sau al unui subiect procesual principal; e) a efectuat, în cauză, acte de urmărire penală sau a participat, în calitate de procuror, la orice procedură desfășurată în fața unui judecător sau a unei instanțe de judecată; f) există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorului este afectată.* (2) *Nu pot face parte din același complet de judecată judecătorii care sunt soți, rude sau afini între ei, până la gradul al IV-lea inclusiv, ori se află într-o altă situație dintre cele prevăzute la art. 177 din Codul penal.* (3) *Judecătorul care a participat la judecarea unei cauze nu mai poate participa la judecarea aceleiași cauze într-o cale de atac sau la rejudecarea cauzei după desființarea ori casarea hotărârii.* (4) *Judecătorul de drepturi și libertăți nu poate participa, în aceeași cauză, la procedura de cameră preliminară, la judecata în fond sau în căile de atac.* (5) *Judecătorul care a participat la soluționarea plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimite în judecată nu poate participa, în aceeași cauză, la judecata în fond sau în căile de atac.* (6) *Judecătorul care s-a pronunțat cu privire la o măsură supusă contestației nu poate participa la soluționarea contestației.*”

11. În susținerea neconstituționalității normelor penale criticate, autorul excepției invocă încălcarea atât a prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), potrivit cărora respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, ale art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3), potrivit cărora părțile au dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 124 alin. (2), potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, și ale art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac, cât și a dispozițiilor art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 478—488 din Codul de procedură penală reglementează procedura specială a acordului de recunoaștere a vinovăției. Astfel, potrivit art. 479 din același act normativ, *„acordul de recunoaștere a vinovăției are ca obiect recunoașterea comiterii faptei și acceptarea încadrării juridice pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală și privește felul și cuantumul pedepsei, precum și forma de executare a acesteia.”* Acesta reprezintă o instituție de drept procesual penal nouă în legislația românească, prin a cărei introducere legiuitorul a dorit, conform expunerii de motive care însoțește Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, o schimbare radicală a procesului penal român, chiar dacă aplicabilitatea sa este limitată la acele infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau pedeapsa închisorii de cel mult 15 ani. Astfel, acordul de recunoaștere a vinovăției permite inculpatului să participe la stabilirea pedepsei, prin negocierea cu procurorul a condițiilor acestui acord, scopul încheierii lui fiind soluționarea cu celeritate a procesului penal, într-un termen optim și previzibil. Din acest punct de vedere, conform aceleiași expuneri de motive, judecata infracțiunilor pe baza acordului de recunoaștere a vinovăției, la fel ca judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, este o formă abreviată a judecării privind anumite infracțiuni, de natură a responsabiliza părțile din proces. Acordul poate fi încheiat numai atunci când din probele administrate rezultă că sunt suficiente date cu privire la existența faptei pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală și cu privire la vinovăția inculpatului, potrivit art. 480 alin. (2) din Codul de procedură penală.

13. Potrivit art. 483 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, după încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției, procurorul sesizează instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond și trimite acesteia acordul de recunoaștere a vinovăției, însoțit de dosarul de urmărire penală. În situația în care se încheie acordul numai cu privire la unele dintre fapte sau numai cu privire la unii dintre inculpați, iar pentru celelalte fapte sau pentru ceilalți inculpați se dispune trimiterea în judecată, sesizarea instanței se face separat. În acest din urmă caz, procurorul înaintează instanței numai actele de urmărire penală care se referă la faptele și persoanele care au făcut obiectul acordului de recunoaștere a vinovăției. În aceste condiții, Curtea reține că în aceeași cauză pot fi formulate, potrivit art. 483 alin. (2) din Cod, mai multe acte de sesizare, respectiv mai multe acorduri de recunoaștere a vinovăției, dar și rechizitoriu, în ipoteza în care nu toți inculpații au încheiat acorduri de recunoaștere a vinovăției ori atunci când acordul nu vizează toate faptele comise de un inculpat. Pentru ca instanța să poată fi sesizată prin acte diferite, anterior formulării actului de sesizare se va proceda la disjungerea cauzei, prin ordonanța procurorului. Cu alte cuvinte, atunci când sesizările sunt diferite — rechizitoriu, respectiv acord de recunoaștere a vinovăției — cauzele având ca obiect acordurile de recunoaștere a vinovăției se vor judeca separat, deoarece procedurile au reglementări distincte, judecarea cauzei în situația sesizării instanței cu rechizitoriu

cuprinzând și faza camerei preliminare. Instanța sesizată este cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond.

14. În continuare, Curtea reține că, potrivit art. 124 alin. (2) din Constituție, *„justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”*, ceea ce presupune, pe de o parte, ca activitatea de judecată să se desfășureze în mod obiectiv, *„în numele legii”*, după cum prevede art. 124 alin. (1) din Legea fundamentală, ținându-se seama totodată de dispozițiile art. 16 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora *„Nimeni nu este mai presus de lege”*. Așadar, Curtea reține că principiul imparțialității justiției constituie un corolar al principiului legalității ce caracterizează statul de drept. Pe de altă parte, principiul imparțialității presupune ca autoritățile cărora le revine sarcina de a desfășura justiția să fie neutre. De altfel, instanța de contencios constituțional a subliniat în jurisprudența sa că neutralitatea este de esență justiției (Decizia nr. 410 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.049 din 12 noiembrie 2004).

15. Totodată, Curtea reține, în acord cu jurisprudența instanței de la Strasbourg (în acest sens, hotărârile pronunțate în cauzele Curții Europene a Drepturilor Omului: *Procola împotriva Luxemburgului; Le Compte, van Leuven, de Meyer împotriva Belgiei; Thorgeir împotriva Islandei; Hauschildt împotriva Danemarcei; Klezn împotriva Olandei; Piersack împotriva Belgiei, De Cubber împotriva Belgiei; Grieves împotriva Marii Britanii; Kyprianou împotriva Ciprului; Wettstein împotriva Elveției; Padovani împotriva Italiei; Rudnichenko împotriva Ucrainei; Castillo Algar împotriva Spaniei; Micallef împotriva Maltei*), că imparțialitatea magistratului, ca o garanție a dreptului la un proces echitabil, poate fi apreciată într-un dublu sens: un demers subiectiv, ce tinde a determina convingerea personală a unui judecător într-o cauză anume, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate subiectivă, și un demers obiectiv, cu scopul de a determina dacă acesta a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în privința sa, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate obiectivă. Imparțialitatea subiectivă este prezumată până la proba contrară, atitudinea părtinitoare a judecătorului într-o anumită cauză urmând a fi dovedită; în schimb, aprecierea obiectivă a imparțialității constă în a analiza dacă, independent de conduita personală a judecătorului, anumite împrejurări care pot fi verificate dau naștere unor suspiciuni de lipsă de imparțialitate, așadar, se poate aplica testul obiectiv pentru a determina dacă judecătorul oferă suficiente garanții pentru a exclude orice bănuială legitimă în privința sa (Hotărârea din 1 octombrie 1982, pronunțată în *Cauza Piersack împotriva Belgiei*, paragraful 30). În aplicarea acestui test, opinia părții cu privire la imparțialitatea judecătorului cauzei este importantă, dar nu decisivă. Esențial este ca bănuielile referitoare la imparțialitate să poată fi justificate rezonabil, caz în care judecătorul bănuiește de incompatibilitate trebuie să se retragă de la soluționarea cauzei (Hotărârea din 11 iulie 2013, pronunțată în *Cauza Rudnichenko împotriva Ucrainei*, paragraful 113, Hotărârea din 15 octombrie 2009, pronunțată în *Cauza Micallef împotriva Maltei*, paragraful 98). De asemenea Curtea Europeană a Drepturilor Omului admite că nu există o delimitare clară între aspectul obiectiv și cel subiectiv și că, pentru a statua asupra imparțialității judecătorului, același act al unui judecător poate fi analizat atât prin prisma demersului subiectiv, cât și a celui obiectiv (Hotărârea din 5 februarie 2009, pronunțată în *Cauza Olujić împotriva Croației*, paragraful 57 și următoarele, Hotărârea din 11 iulie 2013, pronunțată în *Cauza Rudnichenko împotriva Ucrainei*, paragraful 114).

16. Valorificarea acestor principii în dreptul procesual penal român se realizează prin reglementarea în cuprinsul dispozițiilor art. 64 din Codul de procedură penală a cazurilor de incompatibilitate ale judecătorului.

17. În cauză, autorul excepției susține, în esență, că dispozițiile art. 64 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care judecătorul care a soluționat o cerere a parchetului de validare a unui acord de recunoaștere a vinovăției pentru unii inculpați din același dosar de cercetare penală nu devine incompatibil în soluționarea cauzei pe fond cu privire la ceilalți inculpați care nu au încheiat acord de recunoaștere a vinovăției.

18. Analizând susținerile autorului, Curtea constată că situația vizată de acesta își are sediul materiei în dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care reglementează un caz de incompatibilitate cu o sferă largă de incidență, de natură să acopere „aparența de incompatibilitate” (lipsa aparenței de imparțialitate), consacrată jurisprudențial de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Potrivit art. 64 alin. (1) lit. f) din Cod, *„Judecătorul este incompatibil dacă: f) există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorului este afectată”*. Curtea constată astfel că, în cazul recuzării pentru cazul de incompatibilitate reglementat la art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, criteriul general acceptat pentru excludere este percepția rezonabilă de subiectivism, modalitățile de a stabili dacă există percepția de subiectivism evoluând, în jurisprudența instanței europene, de la o „probabilitate mare” de subiectivism până la o „probabilitate reală”, o „posibilitate substanțială” și o „suspiciune rezonabilă” de subiectivism. Percepția de subiectivism se măsoară prin standardul obiectiv al observatorului rezonabil, așadar, aspectul decisiv este dacă temerile că un anumit judecător ar fi lipsit de imparțialitate pot fi considerate ca justificate, în mod obiectiv, de către un observator rezonabil care reprezintă societatea. Cu alte cuvinte, în cazurile în care se solicită recuzarea unui judecător, cercetarea trebuie să stabilească nu dacă a existat în fapt subiectivism conștient sau inconștient din partea acestuia, ci dacă o persoană rezonabilă și bine informată ar percepe existența unui atare subiectivism (Decizia nr. 500 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 3 septembrie 2016, paragraful 20).

19. Totodată, Curtea constată că standardul de evaluare a imparțialității judecătorului care se pronunță în cauze între care există conexitate sau indivizibilitate, în ipoteza judecării în cazul recunoașterii vinovăției, a fost de principiu stabilit de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii prin Decizia nr. 17 din 12 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 6 decembrie 2012, prin care a fost admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și s-a decis că „Judecătorul care a soluționat cauza conform procedurii prevăzute de art. 320¹ din Codul de procedură penală cu privire la unii dintre inculpați nu devine incompatibil să judece acțiunea penală și civilă cu privire la ceilalți inculpați, în ipoteza în care trimiterea în judecată a tuturor inculpaților s-a făcut prin același rechizitoriu, pentru infracțiuni între care există stare de conexitate sau indivizibilitate. Judecătorul devine incompatibil doar dacă în considerentele hotărârii pronunțate conform art. 320¹ din Codul de procedură penală și-a exprimat părerea cu privire la soluția ce ar putea fi dată în cauza disjunctă”. Cu privire la procedura prevăzută la art. 320¹ din Codul de procedură penală din 1968, referitor la judecata în cazul recunoașterii vinovăției, instanța supremă a reținut că criteriul cu privire la evaluarea incompatibilității presupune o evaluare obiectivă adaptată specificului procedurii analizate, și anume să se stabilească dacă un observator imparțial ar putea considera că soluționarea de către un judecător a cauzei referitoare la unul dintre membrii unei pluralități de făptuitori îl face pe acel judecător incompatibil să judece dosarul referitor la ceilalți membri ai grupului. Totodată, s-a reținut că trebuie avut în vedere specificul procedurii prevăzute la art. 320¹ din Codul de procedură penală,

care presupune că judecătorul evaluează existența vinovăției persoanei care solicită aplicarea acestui text de lege din perspectiva probelor administrate la urmărire penală și nu doar achiesează la manifestarea de voință a inculpatului în cauză.

20. Astfel, Completul competent să judece recursul în interesul legii al instanței supreme a reținut că „Hotărârea de condamnare a unui participant nu afectează imparțialitatea judecătorului în soluționarea cauzei privind-i pe ceilalți participanți, având în vedere caracterul personal al răspunderii penale. Imparțialitatea presupune absența prejudecății în soluționarea unei cauze. [...] Procedura prevăzută la art. 320¹ din Codul de procedură penală presupune o analiză a condițiilor în care recunoașterea vinovăției proprii produce efectele prevăzute de lege, astfel că probele administrate în faza de urmărire penală față de persoana care solicită aplicarea acestei proceduri sunt suficiente pentru a permite stabilirea unei pedepse pentru fapta proprie, ceea ce înlătură posibilitatea ca instanța de judecată să se refere la vinovăția persoanelor față de care cercetarea judecătorească va continua în cauza disjunctă. În situația trimiterii în judecată a mai multor inculpați, instanța are de evaluat vinovăția fiecăruia dintre ei, ceea ce exclude *de jure* antepronunțarea judecătorului cu privire la vinovăția unui inculpat în evaluarea vinovăției altuia. Chiar dacă acțiunea penală este indivizibilă, extinzându-se asupra tuturor celor care au participat la comiterea infracțiunii, caracterul personal al acțiunii penale subzistă, ca o consecință a caracterului personal al răspunderii penale. În consecință, în faza de urmărire penală, acțiunea penală, ca modalitate juridică prin care conflictul de drept născut din săvârșirea unei infracțiuni este adus în fața organelor judiciare, presupune o evaluare în raport cu fiecare persoană a temeiului de angajare a răspunderii penale. La rândul său, cercetarea judecătorească presupune o evaluare individuală a vinovăției fiecărei persoane trimise în judecată, instanța pronunțându-se prin sentință asupra învinuirii aduse inculpatului. Chiar în caz de indivizibilitate sau conexitate între infracțiunile pentru care sunt trimiși în judecată mai mulți inculpați, dintre care doar unul solicită soluționarea cauzei potrivit art. 320¹ din Codul de procedură penală, în motivarea hotărârii față de acesta instanța nu are temei pentru a face referiri cu privire la vinovăția inculpaților pentru care cauza a fost disjunctă, având în vedere lipsa cercetării judecătorești de natură a clarifica existența vinovăției. Soluția propusă decurge din jurisprudența anterioară a Înaltei Curți de Casație și Justiție care a clarificat conținutul garanției imparțialității judecătorului.

Faptul că un judecător s-a pronunțat anterior cu privire la vinovăția unor inculpați nu poate justifica în sine temerile cu privire la imparțialitatea acestuia în cauza disjunctă, cu privire la alți inculpați, având în vedere că judecata se mărginește la fapta și la persoana față de care este incidentă recunoașterea vinovăției. Criteriul determinant pentru evaluarea existenței incompatibilității antepronunțare, în judecarea unor inculpați diferiți, în cauze disjuncte, decurge din considerentele hotărârii de condamnare, și nu din soluția de condamnare”.

21. În aceeași decizie, instanța supremă a reținut că „garanțiile dreptului de acces la un tribunal imparțial presupun în consecință și un examen detaliat al circumstanțelor cauzei care să determine dacă există sau nu o suspiciune obiectiv justificată cu privire la lipsa imparțialității. Soluționarea cauzei cu privire la unul dintre inculpați conform procedurii prevăzute la art. 320¹ din Codul de procedură penală oferă suficiente garanții de imparțialitate, din punctul de vedere al legii, pentru ca același judecător să poată da o soluție în cauza disjunctă: inculpați diferiți, caracterul personal al răspunderii penale, existența unei cercetări judecătorești noi în care vor fi evaluate faptele, fără referire la sentința anterioară, evaluarea conținutului fiecărei infracțiuni fără referire la sentința anterioară, probele referitoare la vinovăția fiecărui inculpat, inclusiv administrarea recunoașterii aceluia care a beneficiat de art. 320¹ din Codul de procedură

penală în fața persoanei acuzate în cauza disjunsă pentru ca aceasta să poată pune întrebări martorului. Legea oferă garanții pentru soluționarea celor două cauze, în mod imparțial, dar nu exclude posibilitatea ca în fapt, într-o cauză concretă, judecătorul să se antepună. Deși condamnarea unui inculpat nu este suficientă și nici necesară pentru reținerea vinovăției celorlalți participanți, atunci când un judecător s-a referit în motivarea soluției la existența vinovăției altor persoane decât cea față de care era limitat prin obiectul judecății, conform art. 320¹ din Codul de procedură penală, apare cazul de incompatibilitate prevăzut de art. 47 alin. 2 din Codul de procedură penală. Aceasta este însă o chestiune ce ține de modul în care se motivează o hotărâre, urmând a se aprecia de la caz la caz. De exemplu, nu devine incompatibil judecătorul care a stabilit în considerente că prin natura faptei [...] aceasta a fost comisă de inculpat alături de alte persoane, fără să le nominalizeze, urmând ca în cauza disjunsă să fie administrate probe cu privire la existența contribuției persoanelor indicate de inculpat drept coautori și vinovăția acestora. De asemenea nu este incompatibil judecătorul care a soluționat cauza conform art. 320¹ din Codul de procedură penală față de un inculpat și a disjuns cauza cu privire la un alt inculpat, care a lipsit la acel termen sau a solicitat amânarea cauzei pentru a-și angaja un avocat, iar ulterior în cauza disjunsă a pronunțat o soluție conform art. 320¹ din Codul de procedură penală. Este incompatibil să judece cauza disjunsă cu privire la instigator judecătorul care în motivarea soluției cu privire la autorul faptei descrie pe larg rolul instigatorului, apreciind că acesta a săvârșit infracțiunea descrisă în rechizitoriu, sau acela care a descris rolul persoanelor pentru care fapta a fost disjunsă, ajungând la concluzia că acele fapte le sunt imputabile. Este de asemenea incompatibil judecătorul care în hotărârea anterioară pronunțată în procedura prevăzută la art. 320¹ din Codul de procedură penală a făcut ample referiri, în considerentele privind vinovăția celui față de care pronunța soluția, la rolurile celorlalți inculpați, apreciind că toți aceștia sunt răspunzători pentru actele de sustragere pentru care au fost trimiși în judecată. [...] În cazul inculpaților pentru care trimiterea în judecată s-a făcut prin același rechizitoriu, pentru infracțiuni între care există conexitate sau indivizibilitate, simplul fapt că judecătorul a soluționat cauza în procedura prevăzută la art. 320¹ din Codul de procedură penală, cu privire la unul dintre inculpați, nu îl face incompatibil, în sensul art. 47 alin. 2 din Codul de procedură penală, să soluționeze acțiunea penală și civilă, disjunsă cu privire la ceilalți inculpați. Judecarea cauzei potrivit art. 320¹ din Codul de procedură penală presupune analiza probelor administrate în cursul urmăririi penale doar cu privire la persoana care solicită aplicarea procedurii simplificate. O soluție contrară excedează, în principiu, analizei judecătorului care se pronunță conform

art. 320¹ din Codul de procedură penală și intră sub incidența art. 47 alin. 2 din Codul de procedură penală. [...] Cunoașterea aprofundată a dosarului de către judecător, având în vedere soluționarea cauzei disjuncte, nu implică o antepunere și nu împiedică să fie considerat ca imparțial în momentul judecării dosarului nou-format. Judecata conform procedurii prevăzute la art. 320¹ din Codul de procedură penală se mărginește la fapta și la persoana față de care s-a solicitat, iar instanța a admis, aplicarea recunoașterii vinovăției. În cazul participației penale, considerentele hotărârii cu privire la acel inculpat față de care instanța a apreciat întemeiată solicitarea de a i se aplica procedura prevăzută la art. 320¹ din Codul de procedură penală nu pot face referire la contribuția celorlalți participanți la săvârșirea faptei și vinovăția acestora, având în vedere regula generală privind obiectul judecării, care determină ca în acest caz judecata să se mărginească la fapta și persoana față de care este incidentă recunoașterea vinovăției. Descrierea contribuției unui participant este în principiu irelevantă, într-o procedură care nu îl privește pe acesta, pentru reținerea vinovăției altei persoane, având în vedere că fiecare este ținut să răspundă pentru faptele proprii. [...] În concluzie, judecătorul care a judecat cauza prin aplicarea art. 320¹ din Codul de procedură penală cu privire la unii dintre inculpați nu devine incompatibil, prin pronunțarea unei hotărâri de condamnare, în a soluționa acțiunea penală și civilă cu privire la ceilalți inculpați, în ipoteza în care trimiterea în judecată a tuturor inculpaților s-a făcut prin același rechizitoriu, pentru infracțiuni între care există stare de conexitate sau indivizibilitate. Judecătorul devine incompatibil doar în măsura în care hotărârile anterioare pronunțate de acesta cuprind referiri la vinovăția persoanelor din cauza pendinte sau motivarea unei soluții conține date care presupun o antepunere cu privire la vinovăția persoanelor pentru faptele de care sunt acuzate”.

22. Având în vedere cele statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, Curtea constată că rațiunile care au justificat pronunțarea Deciziei nr. 17 din 12 noiembrie 2012, precizată, se mențin și în prezent și, totodată, în raport cu criticile formulate în prezenta cauză, considerentele acesteia mai sus reținute sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește analiza imparțialității judecătorului în ipoteza încheierii în cauză a unui acord de recunoaștere a vinovăției numai cu privire la unele dintre fapte sau numai cu privire la unii dintre inculpați.

23. Pentru toate aceste considerente, Curtea constată că normele procesual penale criticate sunt în acord cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, astfel încât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Bebe Lucian Iuhasz în Dosarul nr. 13.072/296/2017/a1 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală și constată că dispozițiile art. 64 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu Mare — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 2 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

**privind schimbarea titularului dreptului de administrare
asupra unei părți dintr-un imobil, aflat în domeniul public al statului,
în vederea realizării de către Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.
a obiectivului de investiții „Drum expres Craiova—Pitești
și legăturile la drumurile existente”, tronsonul 1**

Având în vedere că proiectele de infrastructură de transport sunt investiții publice de importanță strategică pentru România, care asigură conectivitatea cu coridoarele de transport europene și creșterea mobilității populației și a mărfurilor, influențând în mod direct relațiile economice și dezvoltarea mediului de afaceri la nivel național,

luând în considerare faptul că rețelele de transport sunt interconexiuni transeuropene care contribuie la îmbunătățirea liberei circulații a persoanelor, bunurilor și la promovarea coeziunii economice, sociale și teritoriale și contribuie la realizarea unei economii de piață competitive,

ținând cont de faptul că în cadrul general al politicii Guvernului asigurarea și susținerea unei infrastructuri adecvate dezvoltării obiectivelor socioeconomice prin modernizarea, dezvoltarea și administrarea eficientă a sectorului rutier, cu accent pe extinderea numărului de autostrăzi, modernizarea și lărgirea drumurilor existente, a podurilor și a tuturor facilităților aferente, reprezintă o necesitate,

având în vedere faptul că drumurile publice din România reprezintă o componentă principală a sistemului național de transport și constituie obiectul exclusiv al proprietății publice,

ținând seama de faptul că printre proiectele de infrastructură de transport de interes național, obiectivul de investiție „Drum expres Craiova—Pitești și legăturile la drumurile existente” are o importanță deosebită, realizarea obiectivului prezentând avantaje tehnice, economice și sociale, întrucât reduce timpii de parcurs, costurile de exploatare a vehiculelor, sporește gradul de confort al populației diminuând poluarea mediului în interiorul localităților și nu în ultimul rând ajută la accelerarea dezvoltării socioeconomice a zonei, precum și reducerea numărului de accidente,

luând în considerare că starea de fapt obiectivă a situației extraordinare este reprezentată de faptul că pentru realizarea lucrărilor aferente obiectivului de investiție „Drum expres Craiova—Pitești și legăturile la drumurile existente”, pentru tronson 1, este necesar a se ocupa o suprafață de teren de 1.925 mp, aflată în proprietate publică a statului și în administrarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” — Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Șimnic,

având în vedere că pentru obținerea suprafeței de 1.925 mp necesare lucrărilor aferente obiectivului de investiție „Drum expres Craiova—Pitești și legăturile la drumurile existente”, pentru tronson 1, se impune schimbarea titularului dreptului de administrare, respectiv trecerea din administrarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” — Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Șimnic în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, dar și modificarea anexei nr. 3.7 din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont că starea de fapt independentă de voința Guvernului a situației extraordinare este determinată de faptul că schimbarea titularului dreptului de administrare implică și modificarea anexei nr. 3.7 la Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare, această operațiune se poate reglementa legal prin intermediul ordonanței de urgență a Guvernului, și nu prin raportare la dispozițiile art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 28 alin. (3) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

întrucât pentru acest proiect de infrastructură de transport este necesară reglementarea acestei măsuri în regim de urgență, deoarece au fost demarate lucrările de execuție și pentru evitarea unor eventuale depășiri ale termenelor contractuale, care pot da dreptul antreprenorilor să emită revendicări, în special financiare,

având în vedere faptul că neadoptarea măsurilor propuse poate conduce la blocarea implementării obiectivului de investiție „Drum expres Craiova—Pitești și legăturile la drumurile existente”, tronsonul 1,

ținând seama de faptul că este imperios necesară respectarea etapelor investiționale aferente anului 2020 pentru execuția obiectivului de investiții „Drum expres Craiova—Pitești și legăturile la drumurile existente”, tronsonul 1,

întrucât întârzierea implementării proiectelor de infrastructură transeuropeană de transport are impact direct asupra pierderii de sume alocate României prin Programul operațional Infrastructură mare, context în care se impune reglementarea în regim de urgență a unor măsuri pentru diminuarea acestei categorii de risc,

având în vedere că finanțarea proiectului de construcție a drumului expres Craiova—Pitești este prevăzută a se realiza în cadrul Programului operațional Infrastructură mare 2014—2020, având ca perioadă de eligibilitate a cheltuielilor până la data de 31 decembrie 2023,

luând în considerare faptul că starea de fapt cuantificabilă a situației extraordinare este determinată de faptul că adoptarea măsurilor astfel cum se propune prin prezenta ordonanță de urgență ar putea conduce la evitarea decomiterii fondurilor nerambursabile, în cuantum de 5,5 miliarde lei, inclusiv TVA, din care 4,67 miliarde lei reprezintă cheltuieli eligibile, este imperios necesară parcurgerea în regim de urgență a etapelor administrative având ca scop asigurarea frontului de lucru pentru realizarea lucrărilor de infrastructură rutieră în perioada de eligibilitate.

Întrucât întârzierea implementării proiectelor de infrastructură transeuropeană de transport are impact direct asupra pierderii de sume alocate României prin Programul operațional Infrastructură mare, context în care se impune reglementarea în regim de urgență a unor măsuri pentru diminuarea acestei categorii de risc,

având în vedere că proiectele de infrastructură transeuropeană de transport vizează interesul public și strategic și constituie o prioritate pentru economia națională, măsurile pentru accelerarea implementării acestora reprezentând o situație de urgență și extraordinară,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Se aprobă transmiterea unei părți dintr-un imobil, în suprafață totală de 1.925 mp, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, aflate în domeniul public al statului, din administrarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” — Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Șimnic Craiova în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, în vederea realizării de către Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. a obiectivului de investiții „Drum expres Craiova—Pitești și legăturile la drumurile existente”, tronsonul 1.

(2) Partea din imobil transmisă potrivit alin. (1) nu poate primi altă destinație.

Art. 2. — Predarea-preluarea părții din imobil prevăzute la art. 1 alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” — Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Șimnic Craiova și Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 3. — Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 30 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. 3, numărul curent 6 va avea următorul cuprins:

„6.	Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Șimnic	Craiova	Dolj	2.155,3468 157,8655***”
-----	---	---------	------	----------------------------

2. **Totalul anexei nr. 3 se modifică în mod corespunzător.**

3. **Anexa nr. 3.7 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezenta ordonanță de urgență.**

Art. 4. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor vor actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și împreună cu Ministerul Finanțelor Publice vor opera

modificările corespunzătoare în anexele nr. 3 și 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1020 și 1020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Lucian Nicolae Bode

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Nechita-Adrian Oros

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

București, 1 iulie 2020.

Nr. 110.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
ale unei părți din imobilul aflat în domeniul public al statului
care se transmite din administrarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură
„Gheorghe Ionescu-Șișești” — Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Șimnic
în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului din domeniul public al statului	Adresa poștală a bunului imobil	Elementele-cadru de descriere tehnică/Cartea funciară/Nr. cadastral	Valoarea de inventar a bunului imobil (lei)	Persoana juridică de la care se transmite imobilul/CUI	Persoana juridică la care se transmite imobilul/CUI
1.	116968 (parțial)	8.05.03	Teren agricol Suprafața 1.925 mp	UAT Ghercești, județul Dolj	C.F. nr. 36670 Tarlăua 41, parcela 472/10, numărul cadastral 36670 Suprafața C.F. 88.075 mp	3.139,68 lei	Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” — Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Șimnic (CUI 3078896)	Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor (CUI 13633330)

DATELE DE IDENTIFICARE
ale suprafețelor minime de teren, din domeniul public al statului,
aflate în administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Șimnic, județul Dolj,
indispensabile cercetării-dezvoltării-inovării și multiplicării materialului biologic

Locul unde este situat terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului			
	Tarlaua	Parcela	Categoria de folosință	Suprafața — ha —
Comuna Șimnic	80/1	1418	arabil	15,2500
	81	1421	arabil	24,1800
	98	1500	arabil	10,3700
	119	1767	arabil	18,8100
	120	1768	arabil	32,2200
	121	1769	arabil	26,3300
	121	1771	arabil	5,7800
	122	1772	arabil	32,9200
	123	1773/1	arabil	4,9100
	124	1775/1	arabil	7,0400
	127	1793	arabil	19,9948
	128	1796	arabil	17,8200
	135	1908	arabil	41,5900
	136	1912	arabil	17,7100
	136	1913	arabil	36,5400
	137	1914	arabil	37,8300
	137	1916	arabil	48,6200
	140	1919	arabil	26,7800
	80/1	1419	arabil	5,2600
	83	1429	arabil	39,1700
	93	1478	arabil	27,9000
	94	1483	arabil	30,4300
	95	1488	arabil	0,4900
	97	1496	arabil	18,6900
	98	1497	arabil	30,0900
	99	1502/1	arabil	2,8100
	129	1800	arabil	60,3600
	130	1809	arabil	22,7600
	131	1862	arabil	0,4100
	131	1865	arabil	1,0000
Total			arabil	664,0648
Comuna Ghercești	32	422	arabil	58,7400
	33	424	arabil	101,2600
	35	431	arabil	39,5600
	41	467	arabil	66,4400
	32	422	arabil	33,6800

Locul unde este situat terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului			
	Tarlaua	Parcela	Categoria de folosință	Suprafața — ha —
Comuna Ghercești	33	425/1	arabil	6,0800
	35	431	arabil	5,8300
	40	453	arabil	40,9500
	41	472/10	arabil	93,5075
	42	486	arabil	11,4400
Total			arabil	457,4875
Comuna Moțăței	133	29	arabil	8,6800
	133	30	arabil	11,4200
	134	32	arabil	3,2900
	134	33	arabil	24,6700
	134	34	arabil	25,5400
	134	35	arabil	35,5900
	134	36	arabil	32,1800
	134	37	arabil	17,2100
	135	1439/2	arabil	1,1945
Total			arabil	159,7745
Municipiul Băilești	217	3243	arabil	24,8200
	217	3244	arabil	36,9800
	217	3245	arabil	29,3700
	217	3246	arabil	22,8000
	217	3247	arabil	11,2000
	217	3248	arabil	19,0400
	217	3249	arabil	26,8800
	217	3250	arabil	26,2200
	217	3251	arabil	28,4200
	217	3252	arabil	13,0500
	170/1	2026	arabil	8,4900
	170/1	2027	arabil	22,5000
	170/1	2028	arabil	41,2700
	170/1	2029	arabil	45,0400
	170/1	2032	arabil	41,0200
	170/1	2033	arabil	19,8100
	171	2035	arabil	35,1500
	171	2036	arabil	15,6000
	171	2037	arabil	14,7600
Total			arabil	482,4200
Comuna Mischii	42/1	492/1	arabil	16,2000
	43	506/1	arabil	3,6300
Total			arabil	19,8300
Municipiul Craiova	19	186	arabil	0,8000
Total			arabil	0,8000
TOTAL			ARABIL	1.784,3768

Locul unde este situat terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului			
	Tarlaua	Parcela	Categoria de folosință	Suprafața — ha —
Comuna Șimnic	81	1421	pășune	4,3800
	82	1427	pășune	0,0200
	84	1431/1	pășune	4,0800
	84	1432/2	pășune	4,0500
	95	1485	pășune	0,9800
	95	1487	pășune	0,8900
	95	1490	pășune	0,4000
	95	1491	pășune	0,4400
	98	1498	pășune	35,0600
	129	1799	pășune	0,2000
	129	1803	pășune	15,7900
	129	1806	pășune	0,1000
	130	1810	pășune	1,9300
	131	1861	pășune	0,5200
	132	1883	pășune	0,3000
	132	1889	pășune	1,4100
132	1890	pășune	0,1500	
Total			pășune	70,7000
Comuna Ghercești	36	439	pășune	10,0000
	35	432	pășune	18,6900
	36	436	pășune	17,2500
	36	439	pășune	23,9600
	40	441	pășune	2,0100
	40	452	pășune	1,1700
	40	466	pășune	2,2100
	41	468	pășune	37,0100
	42	486	pășune	1,7000
Total			pășune	114,0000
Municipiul Craiova	19	187	pășune	1,7100
Total			pășune	1,7100
TOTAL			PĂȘUNE	186,4100
Comuna Șimnic	131	1817	viță-de-vie nobilă (vie)	0,9100
	131	1820	vie	2,0000
	131	1822	vie	1,9500
	131	1824	vie	2,0700
	131	1825	vie	2,9000
	131	1826	vie	2,4800
	131	1827	vie	2,5600
	131	1828	vie	2,5600
	131	1830	vie	0,6700
	131	1831	vie	1,1100
	131	1832	vie	1,1700

Locul unde este situat terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului			
	Tarlaua	Parcela	Categoria de folosință	Suprafața — ha —
	131	1833	vie	1,2000
	131	1834	vie	1,3000
	131	1836	vie	1,4200
	131	1837	vie	1,2200
	131	1838	vie	1,1900
	131	1839	vie	0,8500
	131	1840	vie	0,7200
	131	1843	vie	1,6800
	131	1846	vie	1,7700
	131	1848	vie	0,4400
	131	1857	vie	1,5300
	131	1858	vie	1,6400
	131	1859	vie	1,8600
	131	1860	vie	0,3800
	132	1879	vie	4,7100
	132	1891	vie	4,7100
Total			vie	47,0000
Comuna Ghercești	42	479	vie	11,5300
	42	485	vie	1,4000
	42	486	vie	2,0700
Total			vie	15,0000
TOTAL			VIE	62,0000
Comuna Șimnic	131	1815	livadă	4,6900
	132	1866	livadă	14,1600
	132	1868	livadă	7,8300
	132	1870	livadă	7,5700
	132	1872	livadă	6,2700
	132	1874	livadă	7,0200
	132	1884	livadă	2,2900
	132	1886	livadă	5,2100
Total			livadă	55,0400
Comuna Ghercești	42	481	livadă	3,0000
Total			livadă	3,0000
Orașul Craiova	19	181	livadă	0,4300
	19	183	livadă	2,2200
	19	185	livadă	0,2100
	19	188	livadă	1,1000
Total			livadă	3,9600
TOTAL			LIVADĂ	62,0000
TOTAL			AGRICOL	2.094,7868
Comuna Ghercești	35	432/1	ape, bălți	5,1400
Total			ape, bălți	5,1400

Locul unde este situat terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului			
	Tarlaua	Parcela	Categoria de folosință	Suprafața — ha —
Comuna Șimnic	129	1804	vegetație forestieră	0,9700
	130	1812	vegetație forestieră	0,0600
	130	1813	vegetație forestieră	0,2800
	131	1816	vegetație forestieră	0,8300
	132	1877	vegetație forestieră	1,4000
	132	1878	vegetație forestieră	0,2200
Total			vegetație forestieră	3,7600
Municipiul Craiova	19	189	vegetație forestieră	0,4100
Total			vegetație forestieră	0,4100
TOTAL			VEGETAȚIE FORESTIERĂ	4,1700
Comuna Șimnic	80/1	1414	drum	0,1300
	80/1	1416	drum	0,0900
	81	1423	drum	0,5200
	93	1481	drum	0,5700
	120	1768/1	drum	0,4000
	121	1770	drum	0,3000
	123	1774/1	drum	0,3600
	127	1792	drum	0,2500
	128	1797	drum	0,2900
	80/1	1415	drum	0,0200
	82	1428	drum	0,7900
	83	1430	drum	0,5200
	93	1477	drum	0,4300
	93	1480	drum	0,1800
	94	1482	drum	0,5300
	95	1484	drum	0,9600
	98	1501	drum	0,5100
	99	1508	drum	0,2400
	99	1509	drum	0,6100
	129	1807	drum	0,3400
	129	1818	drum	0,5600
	130	1814	drum	0,1800
	131	1818	drum	0,1800
	131	1819	drum	0,1400
	131	1821	drum	0,2000
	131	1823	drum	0,2000
	131	1829	drum	0,1800
	131	1835	drum	0,1800
	131	1842	drum	0,3800
	131	1844	drum	0,2600
131	1845	drum	0,0800	
131	1847	drum	0,4000	

Locul unde este situat terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului			
	Tarlaua	Parcela	Categoria de folosință	Suprafața — ha —
	131	1850	drum	0,0900
	131	1851	drum	0,0900
	131	1853	drum	0,4200
	131	1855	drum	0,1600
	132	1867	drum	0,3900
	132	1869	drum	0,1300
	132	1871	drum	0,3900
	132	1873	drum	0,1100
	132	1882	drum	0,1000
	132	1888	drum	0,3400
TOTAL			DRUMURI EXPLOATARE	13,2000
Comuna Ghercești	35	430	drum	0,5400
Comuna Ghercești	42	484	drum	0,1000
TOTAL			DRUMURI EXPLOATARE	0,6400
Comuna Moțăței	132	1420	drum	0,3200
	133	1424	drum	0,4600
	134	1431	drum	0,6500
	134	1438	drum	0,9300
TOTAL			DRUMURI EXPLOATARE	2,3600
Municipiul Băilești	170/1	2031	drum	0,0400
	171	2034	drum	0,3800
TOTAL			DRUMURI EXPLOATARE	0,4200
Municipiul Craiova	19	184	drum	0,0700
TOTAL			DRUMURI EXPLOATARE	0,0700
TOTAL			DRUMURI EXPLOATARE	16,6900
Comuna Șimnic	80/1	1417	curți, construcții	0,2700
	127	1792	curți, construcții	7,9300
	128	1795	curți, construcții	0,2100
	128	1798	curți, construcții	3,5000
	82	1426	curți, construcții	3,8400
	93	1479	curți, construcții	0,1100
	129	1801	curți, construcții	1,1700
	129	1802	curți, construcții	1,3200
	129	1805	curți, construcții	3,1300
	131	1863	curți, construcții	0,1500
	131	1864	curți, construcții	0,6400
	132	1875	curți, construcții	0,0400
	132	1876	curți, construcții	0,1300
	132	1880	curți, construcții	0,1300
	132	1881	curți, construcții	0,0700
	132	1885	curți, construcții	0,0700
132	1887	curți, construcții	0,0400	
Total			curți, construcții	22,7500

Locul unde este situat terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului			
	Tarlaua	Parcela	Categoria de folosință	Suprafața — ha —
Comuna Ghercești	35	431/4	curți, construcții	0,3600
	35	434	curți, construcții	0,2000
	36	436	curți, construcții	0,2300
	36	437	curți, construcții	0,3500
	42	480/1	curți, construcții	3,0000
Total			curți, construcții	4,1400
Municipiul Băilești	170/1	2030	curți, construcții	0,1400
	171	2035/1	curți, construcții	0,4000
Total			curți, construcții	0,5400
Orașul Craiova	19	182	curți, construcții	0,8900
Total			curți, construcții	0,8900
TOTAL			CURȚI, CONSTRUCȚII	28,3200
Comuna Șimnic	80/1	1410	neproductiv	1,8600
	82	1424	neproductiv	1,2600
Comuna Șimnic	98	1490	neproductiv	0,3000
	98	1499	neproductiv	1,5200
	129	1804	neproductiv	1,3000
Total			neproductiv	6,2400
TOTAL			NEAGRICOL	60,5600
Total comuna Șimnic			agricol + neagricol	882,7548
Total comuna Ghercești			agricol + neagricol	599,4075
Total comuna Moțăei			agricol + neagricol	162,1345
Total municipiul Băilești			agricol + neagricol	483,3800
Total comuna Mischii			agricol + neagricol	19,8300
Total orașul Craiova			agricol	7,8400
TOTAL GENERAL				2.155,3468*)

*) Suprafață înregistrată la Ministerul Finanțelor Publice cu nr. M.F. 116968.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT

privind modificarea unor cerințe de raportare pentru scopuri de supraveghere, prevăzute prin acte normative emise de Banca Națională a României

Având în vedere prevederile art. 77 alin. (1), art. 150, 289, 320 și ale art. 333 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 22, 40 și 54 din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 43 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, precum și ale art. 42 din Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emisie de monedă electronică, în contextul circumstanțelor excepționale create de pandemia SARS-CoV-2,

în temeiul prevederilor art. 420 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 73 din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 243 alin. (1) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată

și pentru modificarea unor acte normative, ale art. 116 alin. (1) din Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emisie de monedă electronică, ale art. 33 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 25/2011 privind lichiditatea instituțiilor de credit, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite următorul regulament:

Art. 1. — (1) Pentru datele de raportare aferente perioadei cuprinse între data intrării în vigoare a prezentului regulament și data de 31 decembrie 2020 (inclusiv), la cererea instituției financiare nebancale în cauză, în termen de 30 de zile de la termenul de raportare inițial, se vor putea transmite rectificări ale situațiilor financiare periodice cu termen de depunere trimestrial sau semestrial prevăzute în anexa la Ordinul Băncii Naționale a României nr. 18/2007 pentru aprobarea modelelor situațiilor financiare periodice și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, aplicabile instituțiilor financiare nebancale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 și 15 bis din 9 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Situațiile financiare, precum și rectificările aferente acestora prevăzute la alin. (1) se vor transmite în format electronic, prin sistemul RAPDIR, iar raportarea în formă scrisă (pe suport hârtie) se înlocuiește cu o declarație semnată de conducătorii instituției și conducătorul departamentului financiar-contabil care să certifice asumarea realității datelor transmise în format electronic, declarație ce va fi scanată și transmisă pe adresa de e-mail ifn@bnro.ro.

Art. 2. — Pentru datele de raportare aferente perioadei cuprinse între data intrării în vigoare a prezentului regulament și data de 31 decembrie 2020 (inclusiv), situațiile referitoare la creditele nou-acordate prevăzute la art. 20 alin. (5) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 17/2012 privind unele condiții de creditare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 855 din 18 decembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se vor transmite în format electronic prin sistemul RAPDIR, iar raportarea în formă scrisă (pe suport hârtie) se înlocuiește cu o declarație semnată de conducătorii instituției și conducătorul departamentului financiar-contabil care să certifice asumarea realității datelor transmise în format electronic, declarație ce va fi scanată și transmisă pe adresa de e-mail ifn@bnro.ro.

Art. 3. — Pentru datele de raportare aferente perioadei cuprinse între data intrării în vigoare a prezentului regulament și data de 31 decembrie 2020 (inclusiv), următoarele raportări prevăzute de Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 20/2009 privind instituțiile financiare nebancale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 21 octombrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se vor transmite în format electronic, prin sistemul RAPDIR, iar raportarea în formă scrisă (pe suport hârtie) se înlocuiește cu o declarație semnată de conducătorii instituției și conducătorul departamentului financiar-contabil care să certifice asumarea realității datelor transmise în format electronic, declarație ce va fi scanată și transmisă pe adresa de e-mail ifn@bnro.ro:

a) situația indicatorilor privind criteriile de înscriere în Registrul special prevăzută la art. 27 alin. (2);

b) situația privind nivelul și componența fondurilor proprii prevăzută la art. 65;

c) situația privind expunerile mari și expunerea agregată prevăzută la art. 75; precum și

d) situația privind structura grupurilor reprezentând „un singur debitor” și/sau „persoane aflate în relații speciale” față de care instituția financiară nebancale înregistrează expuneri mari prevăzută la art. 75.

Art. 4. — Pentru datele de raportare aferente perioadei cuprinse între data intrării în vigoare a prezentului regulament și data de 31 decembrie 2020 (inclusiv), situațiile privind clasificarea expunerilor din credite și necesarul de provizioane specifice de risc de credit aferent acestora, transmise de instituțiile financiare nebancale potrivit prevederilor art. 25 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2012 privind clasificarea creditelor și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit aplicabil entităților supravegheate de Banca Națională a României, altele decât instituțiile de credit, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 20 martie 2012, în condițiile prevăzute în anexa la Ordinul Băncii Naționale a României nr. 4/2012 referitor la raportarea situației privind clasificarea expunerilor din credite/credite legate de serviciile de plată și necesarul de provizioane specifice de risc de credit aferent acestora, aplicabil entităților supravegheate de Banca Națională a României, altele decât instituțiile de credit, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 20 martie 2012, se vor transmite în format electronic, prin sistemul RAPDIR, iar raportarea în formă scrisă (pe suport hârtie) se înlocuiește cu o declarație semnată de conducătorii instituției și conducătorul departamentului financiar-contabil care să certifice asumarea realității datelor transmise în format electronic, declarație ce va fi scanată și transmisă pe adresa de e-mail ifn@bnro.ro.

Art. 5. — Pentru perioada 1 mai 2020—30 septembrie 2020, situațiile referitoare la indicatorul de lichiditate și riscul mare de lichiditate întocmite de către instituțiile de credit prevăzute la art. 5 alin. (1) din Ordinul Băncii Naționale a României nr. 22/2011 privind raportarea situațiilor referitoare la indicatorul de lichiditate și riscul mare de lichiditate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 21 noiembrie 2011, cu modificările ulterioare, vor fi transmise Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere exclusiv pentru datele de referință 30 iunie 2020 și 30 septembrie 2020. Raportarea se va transmite în termen de 17 zile calendaristice de la data de referință pentru care aceasta se întocmește.

Art. 6. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 6 iulie 2020.
Nr. 6.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

